

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2005, föstudaginn 18. febrúar, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Eiríkur Áki Eggertsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Íris Ösp Ingjaldsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 28/2004**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 7. desember 2004 með kvörtun A, f.h. sóknaraðila, dagsettri 2. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 10. desember 2004, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi B, dagsettu 31. janúar 2005. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 1. febrúar 2005, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 8., 15. og 18. febrúar 2005.

II.

Málsatvik.

Með ódagsettum samningi málsaðila, sem virðist hafa verið gerður í ágústmánuði 2000, tók varnaraðili að sér að stofna fyrir varnaraðila eignarhaldsfélagið C. Skyldi félagið vera með heimilisfesti hjá varnaraðila í D. Hlutfé þess skyldi vera samtals kr. 392.220.000 og er ekki ágreiningur um að sóknaraðili hafi greitt það innan umsamins tíma með 430.000 hlutum í E. Samkvæmt samningnum skyldu eignir umrædds eignarhaldsfélags vera í vörslu varnaraðila, auk þess sem hann skyldi annast eignastýringu félagsins.

Sóknaraðili veitti varnaraðila hinn 29. ágúst 2000 umboð til að stofna ofangreint félag í D, og gerði jafnframt hinn 31. sama mánaðar sérstakan samning við varnaraðila um rekstur félagsins þar í landi. Við stofnun fyrrgreinds eignarhaldsfélags voru allar eignir þess hlutabréf í ofangreindu E. Varð engin breyting á eignasamsetningu fyrrgreinds félags en gengi hlutabréfa í E, lækkaði stöðugt uns það varð gjaldþrota síðla árs 2002. Eru eignir eignarhaldsfélags sóknaraðila því eðli máls samkvæmt verðlausar.

Sóknaraðili kvartaði yfir ráðgjöf, vörslu og eignastýringu varnaraðila með bréfi lögmanns sóknaraðila til lögmanns varnaraðila, dagsettu 2. desember 2002, og krafðist

greiðslu á kr. 392.220.000 að frádregnum yfirdrætti að fjárhæð kr. 10.000.000. Erindinu var hafnað með bréfum lögmanns varnaraðila, dagsettum 13. janúar 2003 og 8. apríl 2003. Lögmaður sóknaraðila ítrekaði kröfu hans í bréfum til lögmanns varnaraðila, dagsettum 5. maí 2003 og 18. júní 2003.

Sóknaraðili beindi máli sínu til úrskurðarnefndar með kvörtun, mótttekinni 9. október 2003 G. Með stefnu, birtri 21. október 2003, höfðaði varnaraðili mál á hendur sóknaraðila vegna ofangreindra viðskipta. Sóknaraðili höfðaði gagnsök með gagnstefnu, birtri 21. nóvember 2003, og var málið þingfest í Héraðsdómi XXXXX þann 25. þess mánaðar. Máli því sem sóknaraðili rak fyrir úrskurðarnefndinni nr. G, var vísað frá úrskurðarnefndinni 10. desember 2003 með vísan til þess að ágreiningur aðila væri til meðferðar dómstóla, sbr. d-lið 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000.

Með úrskurði Héraðsdóms XXXXX 22. október 2004 var gagnsök í máli aðila vísað frá dómi. Sóknaraðili kærði úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands sem staðfesti hann með dómi sínum 29. nóvember 2004.

Mál þetta barst úrskurðarnefndinni á nýjan leik með kvörtun, dagsettri 2. desember 2004.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir þá kröfu að varnaraðila verði gert að greiða honum kr. 392.220.000, auk meðalvaxta banka og sparisjóða af innlánnum af þeirri fjárhæð frá 31. ágúst 2000 til 2. desember 2002 og dráttarvaxta af kr. 392.220.000 frá þeim degi til greiðsludags. Þá krefst sóknaraðili málskostnaðar að mati úrskurðarnefndarinnar.

Sóknaraðili telur varnaraðila hafa sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við ráðgjöf, vörslu og eignastýringu verðbréfa sóknaraðila. Leiði það til bótaábyrgðar varnaraðila á öllu því tjóni sem sóknaraðili hafi orðið fyrir. Sóknaraðili vísar m.a. til þess að engin greining hafi farið fram á áhættu hans. Þá hafi áhættu ekki verið dreift heldur öll bréf höfð í sama félaginu. Hafi ekki verið vakað yfir eignum sóknaraðila og engin markviss endurskoðun átt sér stað meðan þær voru í vörslu varnaraðila.

Sóknaraðili álitur kvörtun sína nú tæka til meðferðar fyrir úrskurðarnefndinni þar sem gagnsakarmáli hans hafi verið vísað frá dómi án þess að fá efnislega meðferð.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir þá kröfu að kvörtun sóknaraðila verði vísað frá úrskurðarnefndinni.

Kröfu sína um frávísun styður varnaraðili í fyrsta lagi þeim rökum að sóknaraðili byggji í dómsmáli aðila sýknukröfu sína á sömu málsástæðum og í kvörtun sinni til úrskurðarnefndarinnar. Þrátt fyrir að gagnsök, sem einnig hafi byggst á sömu málsástæðum, hafi verið vísað frá dómi, þá sé sýknukrafa hans í aðalsök enn til meðferðar dómstóla. Hafi það því enga þýðingu þótt gagnsök málsins hafi verið vísað frá dómi. Vísar sóknaraðili í þessum efnum til d-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000.

Í öðru lagi byggir varnaraðili á því að málið sé það óljóst, illa upplýst og kröfur sóknaraðila svo óskýrar að vísa eigi málinu frá á grundvelli e-liðar 6. gr. samþykktar fyrir

úrskurðarnefndina. Vísar varnaraðili í þeim efnum til þess að gagnsök málsins hafi verið vísað frá dómi vegna vanreifunar.

Í þriðja lagi vísar varnaraðili til þess að hann sé ekki aðili að úrskurðarnefndinni þar sem hann sé banki í D, og hafi starfsleyfi þar í landi samkvæmt þarlendum lögum. Beri því að beina kvörtunum af þessu tagi til þar til bærri yfirvalda í því landi.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt d-lið 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms. Í 3. málsl. 7. gr. er mælt fyrir um að nefndin vísi máli frá sem tekið hafi verið til meðferðar hjá nefndinni en mál vegna þess síðar tekið til meðferðar fyrir dómi.

Eins og fyrr er rakið höfðaði varnaraðili mál á hendur sóknaraðila vegna ofangreindra viðskipta með stefnu, birtri 21. október 2003. Sóknaraðili höfðaði gagnsök með gagnstefnu, birtri 21. nóvember 2003, og var málið þingfest í Héraðsdómi XXXXX þann 25. þess mánaðar. Gagnsökinni var vísað frá dómi með úrskurði Héraðsdóms XXXXX 22. október 2004 sem staðfestur var með dómi Hæstaréttar Íslands 29. nóvember 2004.

Ekki hefur verið leyst úr kröfum aðila í máli því sem varnaraðili höfðaði á hendur sóknaraðila og er ágreiningur aðila því enn til meðferðar í Héraðsdómi XXXXX. Í umræddu dómsmáli krefst sóknaraðili aðallega sýknu og byggir þá kröfu á sömu málsástæðum og hann rökstyður kvörtun sína með í máli þessu. Það að gagnsök í fyrrgreindu dómsmáli aðila hafi verið vísað frá dómi breytir ekki því að ágreiningur þeirra er enn til meðferðar hjá dóminum.

Með vísan til framanritaðs og d-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður þegar af þessari ástæðu að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, fjármálafyrirtækinu er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 18. febrúar 2005.

Guðjón Ólafur Jónsson

Eiríkur Áki Eggertsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Íris Ösp Ingjaldsdóttir